

Slovarček imenoslovnih in drugih jezikoslovnih izrazov¹

A

adstrát – jezikovna prvina, plast, pridobljena od zemljepisno sosednega drugega jezika, npr. romanske prvine v slovenščini

adstráten – nanašajoč se na adstrat, izhajajoč iz adstrata

adstrátna predlóga

adstrátno imé

adstrátno iménsko gradivo

aferéza – opustitev črke ali zloga na začetku besede, imena, npr. *Bine* namesto *Albin*, *Vesele* namesto *Nove sele*

alpskoslovánski substitút

androním – ime žene, izpeljano iz imena moža, npr. *Novakovka*

anojkoním – nenaselbinsko ime

anojkonimíja – nenaselbinska imena

antropoleksém – beseda, podstava ali koren, uporabljen za tvorbo osebrega imena, npr. *Kos* < *kos*, *Cveta* < *cvet*, *Branimir* < *braniti*, *mir*.

antropóním – osebno ime

antropónímen – nanašajoč se na antroponimijo, osebna imena

antropónímeni fónd – celotno osebnoimensko gradivo kakega jezika, narječja, države

antropónimíja – osebna imena (npr. antroponimija Slovenije)

antropónomástika – veda o osebnih imenih, raziskovanje osebnih imen

apelatív – občno ime

apelatíven – občnoiménski

apelatívi fónd

apotropéjsko imé – zaščitno, varovalno ime

areál – zemljepisna razširjenost posameznih glasoslovnih, slovničnih, leksikalnih in drugih jezikovnih pojavov

B

báza – podstava, osnova

bíblijsko imé – svetopisemsko ime

C

cognomen [kognómen], mn. cognomina – gl. kognomen

cóman – gl. cona

cóna – nar. vzdevek (iz n. *Zuname*)

cónarsko imé – nar. vzdevek (Porabje)

cónovati – nar. dajati vzdevke

cóvnek – gl. cona

cúna – gl. cona

cúnek – gl. cona

D

deadjektívni plurálni étnik – izprivedniško množinsko prebivalsko ime, npr. *Petrovci*, *Markovci*.

deantropónímeni priímek – osebnoimenski priimek

dekompozíciá – razstavljanje, razčlenitev (na sestavine); napočna dekom-

¹ V slovarčku so navedeni in večinoma neposredno ali posredno na kratko pojasnjeni imenoslovni in nekateri drugi jezikoslovni izrazi, uporabljeni v tematski številki.

- pozicija**, npr. v imenu *šent Ilj* > *Tilj*, *Tilen*, *Nad lesszam* > *Na dlescu*.
- deminutívna oblika iména** – manjšalna oblika imena
- deminutívna tvórjenka** – manjšalna tvorjenka, pri osebnih imenih z manjšalnimi pripomskimi obrazili *-ca*, *-ček*, *-ek*, *-ica*, *-ika*, *-ka*.
- deonomástična frazeologija** – izimenska frazeologija
- deonomástična léksika** – izimenska leksika
- désno dopolnílo** – npr. pri krajevnih imenih: *Bistrica pri Mokronogu*, *Bistrica ob Sotli*
- désno predlóžnozvézno dopolnílo** – npr. pri krajevnih imenih: *Log pod Mangrtom*, *Planina pod Golico*
- detoponímen** – izpeljan iz zemljepisnih oznak
- dies lustricus** – svečanost podeljevanja imena v starem Rimu
- dies nominalis** – svečanost podeljevanja imena v starem Rimu
- domáče imé** – hišno ime
- dvočlénsko imé** – ime, zloženo iz dveh členov, sestavin
- dvójno imé** – ime, zloženo iz dveh narezen pisanih sestavin, imen; pri nekaterih ljudstvih javno in tajno ime
- E**
- ekoním** – zastar. naselbinsko ime, ojkonim
- eksoním** – krajevno ime, ki je drugačno kot v državi, ki ji to pripada, npr. *Dunaj* za nemško *Wien*; iz tujega jezika sprejeto ime, ki se je tako podomačilo, da ga ne občutimo več kot tuje, npr. substratna imena
- endémičen** – domač v kakem kraju, omejen na kak kraj
- endémično hišno imé**
- endoním** – krajevno ime, ki se rabi znotraj določene države, pokrajine
- entitéta** – bitje, bitnost
- étimon** – najstarejša besedna oblika, etimološko izhodišče besede, koren besede
- étničen** – nanašajoč se na pleme, ljudstvo, narod
- étnična méja** – narodnostna meja, npr. slovenska etnična meja na zahodu
- étnik** – ime prebivalca kakega kraja, npr. *Ljubljjančan*, *Črnjan*, *Izolan*
- etnoním** – ime plemena, ljudstva, narodnosti, naroda
- evfemístičen** – olepševalen, milejši, blagorečen
- evfemístično imé**
- F**
- feminizírani étnik**
- fitoním** – rastlinsko ime
- frekvéncia iména** – pogostnost imena
- G**
- generíranje** – ustvarjanje (npr. generiranje stvarnih lastnih imen)
- geografisko imé** – zemljepisno ime
- géomorfolóški** *-a*, *-o* – nanašajoč se na oblikovitost zemeljskega površja
- glasôvna substitúcia** – nadomestitev, zamenjava tujih glasov z domačimi
- górska anojkonimíja** – gorska nenaselbinska imena
- górsko imé** – ime gore, griča, hriba, vzpetine nasploh
- gózdna iména** – imena gozdov
- grdo imé** – zastar. vzdevek
- H**
- hagioním** – svetniško ime
- hibridna iménska tvórba** – hibridno ime
- hibridno imé** – ime, ki vsebuje prvine vsaj dveh jezikov, npr. sln. *Lačenperk*, *Deržečnik* (iz *der Sečnik)
- hidroním** – vodno ime

hidronimija – vodna imena (npr. hidronimija Koroške)

hidronomastika – veda o vodnih imenih, raziskovanje vodnih imen

hipokorističen – nanašajoč se na hipokoristik

hipokoristična oblika

hipokoristična tvórjenka

hipokoristično ime – skrajšano, manjšalno, ljubkovalno ime, npr. *Tone, Toni, Tonček, Tonči, Tonko* (prim. *Anton*)

hipokoristik – skrajšano, manjšalno, ljubkovalno ime, npr. *Lizika, Beti, Betika, Betka* (prim. *Elizabeta*)

hišno ime – osebno ime, s katerim se navadno v kmečkem okolu poimenuje hiša, domačija, ne glede na priimek, ime ali vzdevek trenutnega gospodarja

horoním – ime pokrajine

hrematoním – stvarno lastno ime

I

ilegalno ime – izmišljeno, skrivno ime človeka v ilegali

ime – beseda, več besed, ki se uporablja za razlikovanje, določevanje a) posameznega človeka, b) posameznega iz iste vrste, c) izdelkov

ime po pisávi – nar. priimek (Porabje)

ime podjétja

ime upravne enôte

ime z zmérjanjem dáno – zastar. hišno ime, vzdevek

iména jézer

iména močvírij

iména slapôv

iména studêncev

iménka – zastar. vzdevek

imenoslôvec – kdor raziskuje lastna imena

imenoslovje – veda o (lastnih) imenih; lastna imena (npr. imenoslovje Bele krajine)

iménska báza – imenska osnova

iménska dvójnica – npr. *Hungerer – Voger / Vogerzhan; Villach – Bilak, Klagenfurt – Celovec.*

iménska léksika – imensko besedje

iménska osnôva – beseda, ime, koren, ki se uporablja za tvorbo lastnih imen

iménska podstáva – imenska osnova

iménska tvórjenka

iménski – nanašajoč se na ime, izhaja-joč iz imena

iménski fónd – celotna količina imen kake pokrajine, države, jezika

iménski kórpus

iménski sufíks – priponsko obrazilo, ki se uporablja za tvorbo lastnih imen

iménsko prezítki – imenske ostaline

iménsko besédje – besede, ki se upo-raljajo za tvorbo lastnih imen

iménsko gradívo – (osebna) imena, imena krajev, voda, gora itd.

interkalírati – vriniti glas (narečno) v določen glasovni sklop, npr. -g- v sklopu -rl- >-rgl- v besedi *curgljati* < curljati, v imenih *Murgle* < *murle < murve

iziménska frazeologíja – frazelogija, frazemi, ki so nastali, so sestavljeni iz lastnih imen

iziménska léksika – besedje, izrazje, na-stalo iz lastnih imen

iziménska oblíka

iziménski – ki je nastal, je izpeljan iz lastnega imena

iziménski pridévník

izmišlenka – zastar. izmišljeno, skrivno ime; psevdonim

(iz)očétno ime – gl. patronim(ik)

(iz)očétnoiménski – nanašajoč se na (iz)očetno ime, patronimičen

íž(i)no ime – nar. hišno ime (Porabje)

J

jávno ime – gl. dvojno ime

K

kálk – beseda ali besedna zveza, prevedena iz drugega jezika; v imenoslovju imena *Zdravko* za *Valentin*, *Jasna* za *Klara*, *Petelin* za *Gallus* itd.

kognómen – priimek, družinsko, rodbinsko ime; vzdevek

konvérzija – spremembra (besednega) pomena s prehodom iz ene slovnične kategorije v drugo, npr. konverzija občnoimenske zveze

kolonizácia – načrtno naseljevanje ljudi na nenaseljenem ali narodnostno tujem področju, npr. nemške kolonizacije na slovenskem ozemlju

kontáktна iménska cóna

korénski morfém – del besede, ki je skupen vsem etimološko sorodnim besedam, ki je nosilec osnovnega pomena besede, npr. *pe-ti*, *poj-em*, *pe-sem*, *pe-telin*

kórpus – besede, imena, besedila, ki jih uporabimo ali imamo na razpolago pri raziskovanju kakega jezikovnega pojava ali jezika, npr. imenski korpus

krajévno imé – ime kraja

krajévno imenoslôvje – veda o krajevnih imenih; krajevna imena, toponimija

krájno imé – zastar. krajevno ime

krčevína – zemljíšče, s katerega je odstranjeno drevje, grmovje, zlasti gozd

kŕstno imé – (rojstno) ime, ki ga kristjani dobijo pri krstu

krščánsko imé – ime, ki ga kristjani dobijo pri krstu

L

lástno imé – ustaljeno poimenovanje posameznih bitij, zemljepisnih in stvarnih danosti, npr. imen krajev, delov zemeljskega površja, nebesnih teles; ustanov, organizacij in podjetij, umetnostnih del, ki nedvoumno iden-

tificira in individualizira kakega izmed naštetih objektov

lastnoiménski – nanašajoč se na lastno ime

lastnoiménski fónd – gl. imenski fond

lastnoiménski régister – (uradni) seznam lastnih imen

ledínsko imé – ime manjšega naravnega objekta, večinoma izven strnjениh naselij, npr. travnika, njive, gozda, potoka, doline, vzpetine, ribnika, majhnega jezera, poti idr.; terensko ime, mikropotonom

lenizácia – glasovni pojav, pri katerem nezveneči glasovi postanejo zveniči, npr. v vulgarni latinščini nezveneči zapornik med dvema samoglasnikoma: *Utinum*, it. *Udine*, sln. *Videm*; gl. tudi romanska lenizacija

léksična báza – gl. antropoleksem, topoleksem

lévo dopolnílo – npr. pri krajevnih imenih: *Bohinjska Bistrica*, *Ilirska Bistrica*, *Slovenske Konjice*

ljúdska etimologíja – neznanstvena razlaga izvora ali pomena besede na osnovi podobnosti ali skladnosti z neko drugo besedo

ljudskoetimološki – nanašajoč se na ljudsko etimologijo

M

metroním(ik) – osebno ime, izpeljano iz materinega imena, npr. *Anič*, *Majdič*.

mikropotónim – ledinsko, terensko ime

mikropotónimíja – mikropotonomi, ledinska, terenska imena

mléčno imé – ime, ki otrok dobi ob rojtvu na Kitajskem

módno imé – ime, za katero se v določenem času pojavi veliko zanimanje in se kaže v močnem, skokovitem porastu njegove pogostnosti

N

- nadoméstna fonétika** – gl. substitucija, substitucijska fonetika
namadheya – svečanost podeljevanja imena v starri Indiji
nasélbinsko imé – ime naselbine, nasejla (mesta, vasi, trga, zaselka)
nasélijsko imé – ime naselja
néantropónímičen – neosebnoimenski
néantropónímični izvòr – npr. neantropomični izvor krajevnega imena
néhrematoním – nestvarno lastno ime
néhrematonímičen – nestvarnolastnomenski
nénasélbinsko ime – gl. naselbinsko ime
nénasébinsko zemljepisno imé – gl. naselbinsko zemljepisno ime
nésvetníško ime – gl. svetniško ime
nómina matronýmica [ika] – metronimi
nómina patronýmica [ika] – patronimi
nôvo imé

O

- óbčno imé** – ime vrste, skupine predmetov
občnoiménski – nanašajoč se na občno ime
obrazílo – prvina (morfem), ki se dodaja besedotvorni podstavi, imenski podstavi, da nastane nova beseda, novo ime, npr. *star-ec, mlad-ič, Albin-ček, Kovač-ič*.
ojkoním – naselbinsko ime, krajevno ime
ojkonimíja – naselbinska imena, krajevna imena
onimizácia – proces nastajanja lastnih imen iz občnih imen; imenotvorni proces, polastnoimenjenje
onomantíja – prerokovanje, čaranje na osnovi imena
onomástičen – imenosloven
onomástik – imenoslovec, kdor (znansveno) raziskuje imena

onomástika – imenoslovje; imena (npr. onomastika Porabja)

oroním – gorsko ime

oroničja – gorska imena (npr. oronimija Primorske)

osébno imé – lastno ime človeka, ki je pri nas v rabi kot dvočlenska imenska formula (rojstno) ime + priimek (prim. Zakon o osebnem imenu), v posebnih funkcijah še hišno ime, psevdonim, vzdevek

osébnoiménski – nanašajoč se na osebno ime, izhajajoč iz osebnega imena, npr. osebnoimenski izvor krajevnega imena, imena podjetja

osébnoiménski fónd – celotna količina osebnih imen kakega jezika, narečja, države

P

- partizánsko imé** – ime, ki ga je kdo dobil, imel v partizanih
patronímičen – nanašajoč se na patronimik, na (iz)očetno ime
patronímični antropóním – osebno ime, izpeljano iz imena očeta
patronímični priímek – priimek, izpeljan iz imena očeta
patronímično obrazílo – obrazilo, s katerim se tvorijo osebna imena iz imena očeta
patroním(ik) – osebno ime, izpeljano iz imena očeta; (iz)očetno ime
penúltima – predzadnji zlog besede
pogánski – nanašajoč se na pogane, ne-kristjane
pogánsko imé
pogóstnost iména – število imen na določenem prostoru, tj. mestu, pokrajinji, državi
poimenoválen – nanašajoč se na pojmenovanje
poimenoválna motivácia
poimenoválna predstáva

poimenovální ákt – dejanje, proces poimenovanja

poimenovánie – prehod besede ali besedne skupine apelativne vrste v ime, v nasprotju z nastankom imen sestavo, izpeljavo, tvorbo

pokrajínsko imé – ime pokrajine

polastnoiménjeno óbčeno imé – občeno ime, ki je postal lastno ime v imenotvornem procesu

polastnoiménjenje óbčnih imén – stanek, tvorba lastnih imen iz občnih imen

poslôvno imé – ime podjetja, blagovne znamke, izdelka

prebiválsko imé – ime prebivalca kraja, pokrajine, države

prebiválskoiménska izpeljánka

prebiválskoiménsko obrazílo – obrazilo, s katerim se tvorijo imena prebivalcev, npr. *jane*, *-an*, *-čan*

predpónsko krajévno imé – npr. *Podgrad*, *Podpec*, *Predmost*, *Zagrič*

predslovánski substrátni izvòr – gl. substraten

prekozlózna asimilácia – prekozložno prilikovanje, npr. *šuša* iz *suša*, *tržaški* iz **trzaški*

prímek – dedno ime družine; drugi del osebnega imena, tj. navadno dvočlenske imenske formule ime + priimek, ki jo s posebnimi funkcijami dopolnjujejo hišno ime, vzdevek, psevdonim; star. vzdevek

prišvárek – nar. hišno ime

prišvŕk – nar. hišno ime, (sramotilni) vzdevek

pritíkljaj – nar. vzdevek

psevdoním – izmišljeno, skrivno ime (npr. književnih in drugih ustvarjalcev)

R

rastlínsko imé

réčno imé –ime reke, gl. vodno ime

rójstno imé – ime, ki ga človek dobi ob rojstvu; prvi del osebnega imena, tj. navadno dvočlenske imenske formule (rojstno) ime + priimek, ki jo s posebnimi funkcijami dopolnjujejo hišno ime, vzdevek, psevdonim

románska lenizácia – glasovni pojav, pri katerem se je nezveneči soglasnik med samoglasnikoma spremenil v zveneči soglasnik, npr. v imenih *Kobárid* < **Caporetum*, *Videm*, it. *Udine* < **Utinum*

S

sinkópa – izpad glasu ali glasovnega sklopa sredi besede, imena

skrájšano imé

skrívno imé

slovánska osébnoiménska dédiščina

sòimenják – kdor ima skupaj s kom isto ime

Spitzname – n. vzdevek

Spottname – n. (sramotilni) vzdevek

stanovníški izvòr imén

stanovníško imé – ime po kraju prebivanja

stratigrafia imén – razvrščanje imen po plasteh glede na izvor

stvárno lástno imé – ime posamezne knjige, besedila, kipa in drugega umetnostnega dela, organizacije, ustanove, podjetja, lokalna, nekaterih vozil, industrijske znamke ipd.

substitút – nadomestek, nadomestilo; v jekoslovju: glas v domaćem jeziku, ki nadomesti, zamenja tuj glas

substitúcija – zamenjava, nadomestitev, v zvezi *glasovna substitucija*: nadomestitev, zamenjava tujih glasov z domaćimi

substitúcijski – nanašajoč se na substitucijo, nadomesten

substitúcijska fonétika – nadomestna fonetika: ugotavlja, kako se nadomeščajo fonemi tujega jezika v do-

mačem jeziku, npr. **Isontius > Sqt'a > Soča*

substrát – prvine starejšega, izginulega jezika, ohranjene na istem ozemlju v drugem jeziku

substráten – nanašajoč se na substrat, izhajajoč iz substrata

substrátna plást imén

substrátna predlóga

substrátni fonétični razvòj

substrátni izvòr imén

substrátno imé

superstrát – mlajši (višji, gornji) sloj jezika na nekem zemljepisnem področju, ki prekrije substrat

superstráten – nanašajoč se na superstrat, izhajajoč iz superstrata

superstrátno imé

svetniško imé – ime krščanskega svetnika, svetnice

svetopísemško imé – ime, ki se pojavlja v svetem pismu

Š

šólsko imé – ime, ki ga na Kitajskem otrok dobi ob vstopu v šolo

T

teofórično imé – ime, povezano z bogom, ki vsebuje ime boga, npr. *Božidar, Doroteja, Teodor, Janez* (iz hebrejskega *Johanan*)

terénsko imé – ledinsko ime, mikrotoponim

topoleksém – beseda, podstava ali koren, ki je uporabljen pri tvorbi topónima

topoléksične báze – npr. rastlinske, živalske, zemljepisne

toponím – zemljepisno ime, ime zemljepisnega objekta (krajevno ime, ledinsko ime, terensko ime, vodno ime itd.)

toponímičen – nanašajoč se na toponim, toponimiko

toponímična stratigrafija – razvrščanje toponimov po plasteh glede na izvor

toponímika – celota toponimov določenega področja

toponímični formánt – besedotvorno obrazilo, s katerim so tvorjeni toponimi

toponímični kórpus – gl. korpus

toponimija – zemljepisna imena nekega kraja, države, jezika, časa (npr. toponimija Slovenije)

toponímska podátkovna báza

toponímski kórpus – gl. toponimični korpus

toponomástika – veda o toponimih, raziskovanje toponimov

trójno imé – ime, zloženo iz treh narenih pisanih sestavin, imen

tujejezično imé podjétja

U

umétniško imé – izmišljeno ime umetnikov, igralcev, pevcev

V

varoválno imé – ime, ki naj bi otroka po rojstvu obvarovalo pred demoni, zlimi duhovi

vôdno imé – ime reke, potoka, jezera, morja

Vulgarname – n. hišno ime

vulgárno (vúlgo) imé – zastar. hišno ime

vzdévek – osebno ime, ki ga ima človek ob imenu in priimku in ga označuje po telesnih ali duševnih lastnostih, po poklicu ipd.

Z

zaščítno imé – ime, ki naj bi otroka po rojstvu obvarovalo pred demoni, zlimi duhovi

zemljepísno imé – lastno ime kraja ali kakega drugega dela zemeljskega površja

zgodovínsko imé – ime, ki se pojavlja v zgodovini kakega naroda

zloženo imé – ime, zloženo iz dveh ali več sestavin, imen, pisanih skupaj, npr. *Aleksander, Anamarija, Vladimir*

zmérjanje – nar. hišno ime

Zuname – priimek, vzdevek

Ž

ženítveno imé – ime, ki ga na Kitajskem človek dobi ob poroki

žénsev – zastar. soimenjak

živálsko imé – ime, poimenovanje živali

Sestavil: Janez Keber

Seznam okrajšav

adj.	adjektiv
akz.	akuzativ
alp.-slov.	alpskoslovanski
ant.	antično
arh.	arhaično
atpn.	antroponim
bav.	bavarščina, bavarski
ben.	beneški
C	konzonant, soglasnik
cgn.	cognomen, priimek
clat.	cerkvenolatinski
cslov.	cerkvenslovanski
dial.	dialektično
etn.	etnično
f.	femininum
furl.	furlanščina, furlanski
g.	genitiv, rodilnik
germ.	germanščina, germanski
gl.	glej
gor.	gorenjščina, gorenjski
gr.	grščina, grški
hdrn.	hidronim
hipok.	hipokoristik
horn.	horonim
hrv.	hrvaščina, hrvaški
ide.	indoevropščina, indoevropski
idr.	in drugo
istr.-rom.	istroromanski
it.	italijanščina, italijanski
itd.	in tako dalje
jslov.	južnoslovanski
kelt.	keltščina, keltski
kol.	kolektiv
kr. ime	krajevno ime
l.	leta

Seznam okrajšav

lat.	latinščina, latinski
lok.	lokativ
m.	maskulinum
madž.	madžarščina, madžarski
nar.	narečno
n.	nemščina, nemški
n.	nevtrum
nem.	nemščina, nemški
nom.	nominativ
npr.	na primer
orn.	oronim
oz.	oznoma
pl.	plural, množina
polj.	poljščina, poljski
prim.	primerjaj
redk.	redko
rom.	romanski
rus.	ruščina, ruski
sg.	singular, ednina
sln.	slovenščina, slovenski
slov.	slovanski
srvn.	srednjevisokonemški
srvnem.	srednjevisokonemški
stvn.	starovisokonemški
st.	stoletje
substr.	substratno
tj.	to je
tpn.	toponim
ur.	uradno; uredil(a)
V	vokal, samoglasnik
zastar.	zastarelo